

„Egy dologban biztos vagyok – a vágyakozás csak még több vágyakozáshoz vezet. A vágyaknak semmi sem szab határt.”

Nicola Yoon: Minden, minden

Madeline, a regény főszereplője még sosem lépett ki a házukból, mert egy ritka betegségben szenved. A kinti levegő halálos lehet számára.

Vagyis de, volt idő, amikor kivitték az utcára, de akkor még olyan kicsi volt, hogy arra már nem emlékszik. Mint ahogy arra sem, hogy volt édesapja, bátyja.

Most orvos édesanyjával él együtt, és egy mexikói származású ápolónő felügyeli, hogy pontosan bevegye a gyógyszereit, illetve hogy minden sterilizálva legyen körülötte.

Madeline ehhez az élethez van szokva. Nemrég azonban új család költözött a szomszédba, és Madeline először találkozik a családon belüli erőszakkal. No meg a szerelemmel.

Ismeretlen érzés ez. ☺ „... a tudás meg a tapasztalás között éppen akkora a különbség, mint a között, ha a repülésről álmodunk, és ha repülünk.”

Nem sok mindent tud erről az érzésről. Talán csak ennyit: „Nagyon-nagyon sok olyan könyvet olvastam már, amiben valakinek fáj a szíve. Soha senkinek sem csak egy kicsit fáj. Mindig összetört szívekről és összeomlott világokról volt szó. Kis szívfájásról még soha.”

Maddyt mégis vonzza az ismeretlen világ. Először csak a neten ismerkedik a szomszédban lakó fiúval:

„ Madeline: Milyen színű a szemed?

Olly: kék

Madeline: Kicsit pontosabban, légyszi!

Olly: jézusom. nők. ócéánkék

Madeline: Atlanti vagy Csendes?

Olly: atlanti. És a tiéd?”

Aztán az ápolónő összehoz egy találkozót a két fiatal között. És dűl a szerelem.....

„Most, hogy Olly suliba jár, még kevesebbet tudunk beszélni. Amikor csak tud, ír nekem, például az órák közti szünetben, vagy akár órák alatt is. Az első héten mindent megtesz, hogy úgy érezzem, mintha én is ott lennék vele. Képeket küld a szekrényéről (a 23-as számú az övé), az órarendjéről, a könyvtárról és a könyvtárosról, aki pont úgy néz ki, mint egy gimnáziumi könyvtáros, vagyis látszik rajta, hogy könyvmoly, és egyszerűen csodálatos.” ☺

De szabad-e a zárt, steril életet feladni ezért az érzésért? Ki tudja? Maddy hajlik rá, hogy tesz egy próbált. Carla, az ápolónő is erre biztatja.

„Én az éjszaka közepén hagytam el Mexikót, úgy, hogy semmim sem volt. Nem gondoltam volna, hogy életben maradok.....

- Le akartak beszélni. Azt mondták, nem éri meg kockára tenni az életemet, de én azt feleltem, ez az én életem, és majd én eldöntöm, mi éri meg, és mi nem. Azt mondtam, elindulok, és vagy meghalok, vagy jobb életem lesz.”

Igen ám, de Maddy édesanyja és Olly tudja, hogy a lány az életével játszik. „Van elég dolog, amitől félj. A szerelemben nem lehet belehalni.”

Bár a szerelemben nem lehet belehalni, de Maddy betegségébe igen.

Vajon melyik utat fogja választani?

„Lehet, hogy a felnőtté válás azt jelenti, hogy csalódást okozunk a szeretteinknek.”

Többféle befejezést is el tudtam képzelni, ám engem sikerült meglepnie az íróőnök.

És Önt?

Szigligeti Zsuzsanna

„ – Már megint a Virágot Algernonnak van soron? – kérdezi. – De az mindig megríkat.

- Majd eljön a nap, amikor nem fog – jelentek ki. – Nem akarok lemaradni róla.

A szemét forgatja, és megfogja a kezemet.

Jó kis fricska ez a válasz, és el is tűnődöm rajta, vajon igaz-e.

Talán abban reménykedem, hogy egy napon, egyszer, valamikor majd minden megváltozik.”